

Het gekkenhuis

(Kurzschlüsse)

Komedie in drie bedrijven

door

FRANK ZIEGLER

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET GEKKENHUIS - KURZSCHLÜSSE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **FRANK ZIEGLER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Frank Ziegler
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Ernie Snoek - heer des huizes, die er geen moeite mee heeft de kat, tijdens de afwezigheid van zijn geliefde gade, in het donker te knijpen

Merel Snoek - die een miljoenzware erfante op sleeptouw neemt, met de intentie, haar de pegels, via een met Ernie beraamd plan, afhandig te maken

Chris Snoek - hun beider dochter, die weliswaar met een rasechte rocker komt aanzetten, maar uiteindelijk toch geen fanatiek aanhangster van hem blijkt te zijn

Rocky - haar aanvankelijk idool, als het ware reclame lopend voor een lederwinkel, ordinair, opdringerig en gewelddadig, maar op dat soort geteisem vallen sommige dames nu eenmaal

Suzet Duvalier - de uit Frankrijk komende tante, c.q. kip met de gouden eieren, die huize Snoek krijgt voorgeschoteld als een privé-inrichting voor geesteszieken, waarin zij geacht wordt haar geld te steken

Bodo Hazelaar - doldrieste vertegenwoordiger van stofzuigers, met een mondwerk als een mitrailleur, met desondanks toch nog meer dan voldoende interesse voor vrouwelijk schoon

Julia Rozeblom - de maitresse van Ernie en tevens de schoonheidsspecialiste van Ernie's geliefde vrouwtje, met een snel wisselende voorkeur voor een meer extravaganter type geliefde

Walter - zeer nerveuze brildragende vriend van Ernie, die zonder zijn kijkapparatuur volkomen hulpeloos is; hij moet eraan meewerken, door voor Ernie te spelen, het complot compleet te maken

Agent - plichtsgetrouw en beslist niet zo gek om voor nop te komen opdraven, nochtans doortastend, vooral als zijn hulp echt wenselijk is

DECOR:

Het stuk speelt in een gecombineerde slaap-woonkamer, het decor is voor alledrie de bedrijven hetzelfde en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de linker korte kant vooraan een raam, dat

geopend kan worden. In de korte kant rechts vooraan de deur naar de badkamer. Iets verderop in dezelfde kant een open doorgang, die naar alle overige vertrekken van de woning voert. In de brede achterwand rechts, de voordeur. Als de plaatsruimte het toelaat, het liefst iets terugliggend, zodat de indruk van kort gangetje of halletje ontstaat, maar per se noodzakelijk is dat niet. Helemaal links, tegen de achterwand, twee in eerste instantie tegen elkaar staande eenpersoons bedden, met het voeteneinde naar de zaal toe. Tussen deze bedden en de voordeur een kast, die gemakkelijk aan iemand plaats biedt om zich in te verbergen. Tijdens het spel is een rechtopstaande stofzuiger nodig. Daar het een geheel nieuw type betreft, mag het ook iets van eigen maaksel zijn. Maar wat het ook is, het moet wel een echt zuiggeluid kunnen voortbrengen. Ook is een boeket bloemen nodig. Maar daar dit in papier gedraaid is en later in elkaar gefrommeld wordt, hoeft het alleen maar uit onkruid te bestaan. Verder is ook een bril nodig, die stukgetrapt moet worden. Bij een groter aantal voorstellingen kan de echte bril weggemoffeld worden en voor de stukgetrapte steeds dezelfde gebruikt worden. Het stuktrappen moet sowieso door enig technisch gekraak aangedikt worden. De kamer kan men aankleden naar eigen goeddunken, rekening houdend met een telefoon. De acteur, die Rocky moet spelen, krijgt in de tekst een dialect in de mond gelegd. Het soort dialect is echter niet dwingend. Met andere woorden: als hij een ander dialect beter beheerst, kan hij dat, in overleg met de regisseur, naar eigen goeddunken gebruiken. De acteur, die Bodo speelt, ratelt, zeker waar het zijn verkooppraatje betreft, als een mitrailleur.

EERSTE BEDRIJF

De bühne is donker, Julia en Ernie liggen in bed.

Julia: Oh, mijn heerlijke snoekiepoekie! Kusje, kusje, kusje!

Ernie: Nu hou in godsnaam op, Julia, mijn vrouw kan er elk moment aankomen!

Julia: Nou en? Dit is toch gewoonweg zalig!

Ernie: Ik heb je gezegd, dat mijn vrouw elk moment kan komen binnenvallen! (*slaat deken terug, knipt een lampje aan*) Eruit nu!

Julia: Ooooh, heeft mijn snoekiepoekie angst voor zijn boze, boze vrouw?

Ernie: Nee! Maar zij hoeft ons hier toch zeker niet te zien zo, of wel soms? Allee, sta nu op!

Julia: Maar het kleine Juliaatje wil nog een beetje met haar Ernietje in het bedje blijven liggen.

Ernie: (*staat op, trekt ochtendjas aan*) Hou op met dat kinderachtig gedoe! Krijg ik 't van op de zenuwen! Je moet opstaan! Ik mag er niet aan denken, dat Merel ons hier zo zou vinden!

Julia: Maar Ernie toch, ze is immers in Frankrijk, bij de begrafenis van je oom!

Ernie: (*naar schakelaar, draait knop om, bühne nu in normale verlichting*) Maar ze komt vandaag terug, heb ik je gezegd. Aankomst Schiphol om twaalf uur en het is nu al dicht bij enen! Ze kan er elk moment zijn, dus haast je! Ik wil niet, dat ze je hier ziet!

Julia: Ik ben hier morgen sowieso weer terug, om haar 'n beurt te geven.

Ernie: Pardon?

Julia: Een schoonheidsbehandeling.

Ernie: Alweer? Dat begint zo langzamerhand de spuigaten uit te lopen!

Julia: Ze wil zich mooi laten maken voor jou! Maar dat helpt haar geen zier, nietwaar, snoekiepoekie? Want ik, Julia Rozeblom, achter de zeven bergen, bij de zeven dwergen, ben duizendmaal mooier dan zij! (*er wordt aangebeld, Julia, uit bed springend, in nachthemd*)

Ernie: Shit! Dat is mijn vrouw! Maak dat je wegkomt!

Julia: (*onthutst*) Wat zeg je?

Ernie: Ik bedoel eh, je moet je verstoppen!

Julia: Maar waar dan, snoekiepoekie?

Ernie: (*geïrriteerd*) Noem me om de verdomme niet steeds snoekiepoekie! (*radeloos om zich heen kijkend*) Waar blijf ik nou met je? (*er wordt een sleutel in het slot gestoken, in paniek*) Ze heeft een sleutel! Lieve hemel! (*duwt-gooit haar op het bed, trekt deken over haar heen*) Vlug, onder de deken, vlug!

Julia: Maar snoekiepoekie... *(Merel op via voordeur, helemaal in het zwart, met koffer)*

Ernie: *(afschermend voor het bed staand)* Hallo Merel! Mijn liefste snoe... eh, mijn liefste vrouwtje! Eindelijk ben je er weer! Ik heb je toch zo gemist! *(op haar toeschietend)* Kom maar vlug! *(haar richting badkamer duwend)* Je zult wel meteen in bad willen, neem ik aan. Je lekker fris maken, na de lange reis, nietwaar! *('n vlug kusje)*

Merel: *(zich werend)* Hé Ernie, wat heb je? Ik wil niet in bad! *(maakt zich los, rondkijkend)* Hoe het er hier uitziet! En stinken doet 't ook nog! *(naar het raam)* Zal eerst maar eens even het raam openzetten! *(doet dat)* Heb je tot nu toe in 't nest gelegen?

Ernie: *(parallel met haar meelopend, tussen haar en het bed blijvend)* Eh, ja eh, ik was nog moe! Ik eh, ik heb ook zolang gewerkt vannacht. En eh, was het een mooie begrafenis, lieverd? Heb je je geamuseerd?

Merel: Hé zeg, ik was naar een begrafenis, niet naar een bal! Alhoewel ik er in feite niets van gezien heb, want toen ik aankwam, was de plechtigheid al voorbij.

Ernie: Ga weg! Hoe kan dat nou?

Merel: *(nonchalant)* Een of ander misverstand. Maar zeg, is Chrisje d'r niet?

Ernie: Nee, is vannacht bij 'n vriendin overgebleven.

Merel: Ach zo! *(trekt haar jas uit, werpt die op het bed)*

Ernie: *(hem vlug wegnemend)* Kom maar, ik neem 'm wel!

Merel: Heb je al gegeten?

Ernie: Maar nee, mijn liefste Merel, ik was tot nu toe in bed. En ik heb ook helemaal geen honger.

Merel: *(hem wegduwend)* Kom, laat me er eens bij, dat ik eerst mijn spullen uitpak! *(gooit het koffer met een zwaai op het bed)*

Ernie: Voorzichtig!

Merel: Hoezo? Die gaat heus niet stuk hoor! *(ontluit koffer, begint met de spullen eruit te halen)* Luister Ernie, we moeten het eens ergens over hebben.

Ernie: *(rukt koffer van het bed, zet hem op de vloer)* En waarover dan wel, liefje?

Merel: Ernie, wat moet dat? Komop met dat koffer!

Ernie: *(knielt ervoor op de grond)* Van hieruit gaat het uitpakken veel gemakkelijker. Wacht, ik help je wel. Rust jij maar een beetje uit. *(haalt spullen eruit, legt ze op de grond en daarna ook weer terug in het koffer)*

Merel: *(iets afstand nemend)* Zeg, ik moet je wat vertellen. Het gaat over tante Suzet.

Ernie: Ja ja, ons tantetje uit Frankrijk, waar we voorheen nooit eerder

contact mee hebben gehad.

Merel: Precies. En weet je ook dat wij, nu oom Pierre gestorven is, nog haar enigste verwanten zijn?

Ernie: Nou en? Vraag me af, waarom je überhaupt gegaan bent. Een tante, die je nooit eerder gezien hebt!

Merel: Weet ik. Maar het is nu eenmaal familie. En zoiets komt nog het meest tot uiting ingeval van een overlijden. Zo zal zij het ook wel gevoeld hebben, anders zou ze me niet gevraagd hebben om te komen.

Ernie: Kan best. Maar eh, wat wilde je me vertellen?

Merel: Weet je, ze is ook de jongste niet meer en ze verklapte me zo terloops, dat het nu tijd werd om een serieus testament te maken.

Ernie: (*enthousiast*) Aha, klinkt goed. Waarom ben je haar ook eens niet wat eerder gaan opzoeken?

Merel: Verheug je maar niet te vroeg. Ze wil al haar miljoenen aan een goed doel schenken.

Ernie: Aan een wat?

Merel: Aan een instelling met een caritatief oogmerk. Niettemin, wij zouden ook een kleinigheid mogen verwachten, maar dat mag je dan wel als een fooi beschouwen.

Ernie: Achterlijk portret!

Merel: Heb ik ook gedacht, maar niet gezegd. Wel heb ik laten doorschemeren, dat we financieel niet al te sterk staan en dat we een geestelijk gehandicapt weeskind geadopteerd hebben en verplegen.

Ernie: (*ongelovig*) Wat heb je? Een weeskind? En wie mag dat dan wel zijn?

Merel: Chris natuurlijk!

Ernie: (*onthutst*) Merel! Ben je nu helemáál! Onze Chris? Dat kun je toch geen mens wijsmaken! Uitgerekend onze Chris, geestelijk gehandicapt! Dat is een lachertje! En bovendien, wat heeft dat nou voor zin?

Merel: Tante Suzet zal dan beslist denken, dat we goed werk doen en ons daarvoor financieel ondersteunen.

Ernie: Och, kom nou toch! Die is toch zeker niet zo gek om dat voor zoete koek te slikken en er ons ook nog goed geld voor te willen geven!

Merel: Natuurlijk wel! Zeker, het ware beter geweest, als we haar een hele kliniek voor geesteszieken konden presenteren, maar ook dit kleine bedrog zal ons gemakkelijk een paar duizend gulden opbrengen, dat verzeker ik je!

Ernie: Kan best. Maar dat zet toch geen zoden aan de dijk! Had haar dan wijsgemaakt, dat we een privékliniek voor gestoorden hadden. Dat zou zich tenminste geloond hebben.

Merel: Zou het niet! Ik heb er nu al de grootste moeite mee gehad er haar vanaf te houden mee hier naartoe te komen.

Ernie: Wat zou ze dan hier moeten hebben?

Merel: Eerstens is ze nu moederziel alleen en tweedens is bij haar, na onze kennismaking, waarschijnlijk de familiezin ontwaakt. Maar gelukkig heb ik er haar van weten te overtuigen, dat een telefoontje, om naar de toestand van Chris te informeren, veel gemakkelijker zou zijn. En ze was zo voortvarend, dat ze me verzekerde, elke dag te zullen bellen, te beginnen al met vandaag.

Ernie: *(mopperend)* Dat was de gelegenheid bij uitstek geweest, om aan het grote geld te komen! *(de telefoon gaat over)*

Merel: *(kijkt op horloge)* Zou me niets verbazen, als ze dat al niet was.

Ernie: *(vlug)* Ik neem wel aan! *(duikt naar de telefoon, merkt dan, dat hij te ver van het bed vandaan is, komt dan vlug met het toestel tot bij het bed)* Ja, hallo? *(luistert even, dan met diepe stem)* Dokter Snoekie... eh, dokter Snoek persoonlijk? Momentje, ik zal u doorverbinden.

Merel: *(onthutst)* Hé zeg, ben je gek geworden?

Ernie: *(hand op mondstuk)* Laat me nu maar! *(in toestel, normaal)* Jahaa, dokter Snoek, privékliniek voor geestelijk misdeelden... Hé tante Suzet, wat 'n verrassing! Merel is er pas en ze heeft het tot nu toe over niets anders gehad dan haar tante... O nee? Dat ze dat dan niet gezegd heeft? Maar eh, dat komt, omdat ze zo bescheiden is... Ja, klopt, dat was mijn secretaris... Maar nee, het is maar 'n kliniek van beperkte omvang, maar wel vanaf de eerste dag volbezet... Chris bedoelt u? Ja ja, volledig wees en ouders heeft ze ook niet meer... Eh, nee, ik bedoelde natuurlijk, ook geen oom's en tante's meer... Maar zeker! Dat zou geweldig zijn! Wat had u gedacht van komende maand... *(bedeesd nu)* O zo... ja ja... nee nee... zeker... ja ja, bonjour! *(hangt op, slikt, kijkt met grote ogen in de verte)*

Merel: *(verontwaardigd)* Hé zeg, wat moest dat nu voorstellen? Kliniek? Volbezet! Ben je waanzinnig geworden? Stel je voor, dat die het in haar hoofd haalt hier naartoe te komen?!

Ernie: *(kleintjes)* Dat wil ze ook.

Merel: *(ontzet)* Wat? Wanneer?

Ernie: *(benepen)* Ze is al onderweg. Wilde jou verrassen en mij leren kennen, om het daarna met ons te hebben over het aspect financiële ondersteuning.

Merel: *(grijpt naar haar hart)* Ik krijg een hartaanval! *(laat zich op het bed vallen)*

Ernie: *(ziet kans haar op het laatste moment op te vangen)* Halt! Stop! *(legt haar op de grond)*

Merel: Wat doe je nou? Laat me los! Ik wil op het bed liggen!

Ernie: Op bed liggen is heel slecht bij een hartaanval, heb ik gehoord!
En ik heb ergens gelezen, dat men bij hartaanvallen het beste op de grond kan gaan liggen!

Merel: (*opstaand*) Je reinste klets! Waar haal je die onzin toch vandaan?
En zoiets wil ook nog voor dokter spelen!

Ernie: Maar wat nu gezongen, Merel? Stel je voor, die tante kan hier elk moment komen opdagen!

Merel: Tja, dan moeten we, (*nadenkend*) dan moeten we ervoor zorgen, (*met armgebaar de ruimte omvattend*) dat dit hier een kliniek wordt.

Ernie: Maar Mereltje toch, de patiënten! We hebben immers geen patiënten!

Merel: Dan moet jij maar als zodanig fungeren. Tante kent jou immers niet. En ik zal haar dan wel vertellen, dat mijn man is weggeroepen voor een noodgeval. En jij gaat mooi in bed liggen en doet alsof je een patiënt bent.

Ernie: (*ontzet*) Ik? Ik zou voor idioot moeten spelen?

Merel: Waarom niet? Daar zul je toch geen moeite mee hebben! Bovendien ben je het zelf schuld. En begin je dan nu maar alvast eens een beetje te haasten. We weten immers niet wanneer ze zal verschijnen.

Ernie: Oké. Maar wat moet ik dan doen?

Merel: Eerst de bedden uit elkaar schuiven, zodat er twee aparte ligplaatsen zijn. Wacht, ik help je. (*wil al aanpakken*)

Ernie: (*springt voor haar*) Nee nee, dat doe ik liever alleen!

Merel: Zoals je wilt. En dan leggen we jou in het ene en Chris in het andere bed. Maar je moet haar wel bellen en zeggen, dat ze onmiddellijk naar huis moet komen.

Ernie: Zorg ik voor. En wat doe jij ondertussen?

Merel: Ik ga me omkleden als verpleegster. (*af via doorgang*) En haast jij je een beetje met dat bed.

Ernie: (*radeloos*) Owee, owee, waar ben ik aan begonnen!

Julia: (*slaat deken terug*) Ik ben haast gestikt man! Maar zeg, wat hoorde ik? Willen jullie er hier een gekkenhuis van maken?

Ernie: (*wil haar, zoals ze is, op blote voeten en in nachthemd, via de buitendeur wegwerken*) Kom, kom, Julia, kom! Vóór alles moet jij nu eerst verdwijnen!

Julia: Maar, snoekiepoekie! Wil je me soms zo de straat opsturen?

Ernie: (*begrijpend*) Nee, verdomme, dat kan ook niet! Schiet dan je kleren aan! Maar vlug alsjeblieft! Merel kan elk moment terugkomen!

Merel: (*vanachter Bühne*) Ernie, kom eens even!

Ernie: (*roept*) Kom eraan, liefje! (*tot Julia*) Haast je!

Julia: (*gehaast*) Ja ja, maar waar heb ik nu m'n kleren gelaten?

Ernie: (*in paniek*) Ik weet maar één ding en dat is, dat je moet opschieten!

Merel: *(vanachter bühne)* Ernie, waar blijf je nou?

Ernie: *(roept)* Ik ben er al! *(tot Julia)* Als ik terugkom, ben je verdwenen!
(af via doorgang)

Julia: Ja, ja! Rustig maar! *(kijkt in paniek rond)* Waar ben ik gadsiederrie met mijn spullen... *(stokt, luistert, aan de voordeur is sleutelgerammel te horen)* O nee, er komt iemand! *(kijkt radeloos om zich heen, springt dan weer in bed, stokt)* O nee, die willen immers de bedden uit elkaar schuiven! *(springt er weer uit, rent naar de kast, verstoppt er zich in, inmiddels is de voordeur heel langzaam opengegaan, Chris kijkt voorzichtig naar binnen en wenkt dan achter zich)*

Chris: Pssst, kom maar! De kust is veilig!

Rocky: *(opkomend, helemaal gekleed in leer)* Ey baby, wat is, ey? Doe je het soms in je broek foor die ouwe fan je?

Chris: Hou je grote mond, Rocky, mijn ouders mogen je niet horen!

Rocky: En waarom niet? Schaam je je soms foor mijn? Ben zeker niet goed genoeg foor se, hé? As die ouwe fan je me soms niet mot, sal ik 'm wel een dreun op s'n harses gefe!

Chris: En nu hou je je gedeisd, ja! Ik heb 't je toch al eerder gezegd: we moeten een passend moment afwachten, voor ik je aan hen voorstel, anders zouden ze misschien eh, misschien een beetje vreemd kunnen reageren.

Rocky: *(om zich heen kijkend)* Sjieke tent hiero. Sitte zeker goed in de slappe was, die ouwetjes fan je.

Merel: *(vanachter bühne)* Zo, en nu moeten we als de bliksem hiernaast aan het werk!

Ernie: *(vanachter bühne)* Dat doe ik wel, liefje. Laat je rustig de tijd met je uniform.

Chris: De moord! Mijn ouders komen! Je moet je verstoppen!

Rocky: Hé baby, tik je soms niet goed? Ik me ferstoppe? Ik loop se 'm toch zeker niet te knijpe foor die ouwe fan je!

Chris: Hou je waffel, ja! Hup, daar, het bed in!

Rocky: Nooit fan me lefe, baby!

Chris: Rocky, wil je met me trouwen, of niet?

Rocky: *(trekt haar tegen zich aan)* Mot je dat nog frage?

Chris: *(bevelend)* Dan duik in dat bed en durf er niet uit te komen vóór ik het zeg!

Rocky: *(kruipt onder de deken)* Oké baby, oké, maar wel onder protes!

Ernie: *(op via doorgang, ziet Chris op haar rug)* Ben je er nu nog stee...
(bemerkt zijn vergissing) Hé, wat moet jij hier?

Chris: Ik woon hier toevallig.

Ernie: Eruit! En vlug een beetje!

Chris: *(geschrokken)* Waarom dat?

Ernie: Omdat ik het zeg! Daarom! (*schreeuwt*) In mijn huis kan ik toch zeker zeggen wat ik wil! Uiteindelijk ben ik je vader en als ik zeg eruit, dan bedoel ik ook eruit, begrepen? Donder op! Ga naar je moeder en laat je van haar uitleggen, dat je idioot en wees bent!

Chris: (*ontzet*) Wat ben ik?

Ernie: Eruit!

Chris: (*afvluchtend via doorgang*) Mams, mammie, paps is gek geworden!

Merel: (*vanachter bühne*) Weet ik, dat was mijn idee!

Ernie: (*naar het bed, Rocky betastend*) Je bent er nog steeds! Maak om de verdomme dat je wekomt! (*wil de deken afrukken, op hetzelfde moment dat Merel opkomt als verpleegster*)

Merel: (*gaat naar het bed*) Kom Ernie, eerst de bedden uit elkaar halen.

Ernie: Doe ik wel, lieverd! (*trekt het bed, met Rocky erin, een stuk naar rechts*)

Merel: Kijk uit met je rug! (*er wordt aangebeld*) Daar zul je haar hebben! (*duwt Ernie pardoes in het linker bed*) Vooruit, eronder! Trek de deken hoog! En denk erom, je bent niet goed snik!

Ernie: (*trekt de deken tot aan zijn nek*) Maar wat moet ik dan doen?

Merel: Weet ik veel! Probeer maar voor hond te spelen, dat lijkt me het makkelijkst.

Ernie: Zal 't proberen! Waf, waf, woef, waf, waf!

Merel: (*er wordt weer aangebeld, naar voordeur*) Maar overdrijf niet!

Ernie: Waf waf, woef. Waf waf, woef!

Merel: (*voordeur openend*) Ha, m'n beste...

Bodo: (*meteen voortvarend op met rechtop staand model stofzuiger en plastic zak, ratelt steeds aan één stuk door*) Goedemiddag mevrouw, als ik me even mag voorstellen, Hazelaar is de naam, Bodo Hazelaar! Ik kom van de firma Schoonbron en co, en breng u dat, waarop u al jaren wacht! (*is al druk met stofzuiger en snoer doende*) Nijvere Nelis! Het nieuwste product op de internationale markt! Zeer voordelig in prijs en onmisbaar in elke huishouding! (*op vloerkleed doelend*) En kijk eens, wat hebben we hier voor 'n kleed? (*heeft de plastic zak gegrepen*) Ligt gewoon te wachten op een demonstratie! (*kiept een hoop drek op het tapijt*) Is dit troep, of is dit geen troep? Wel, en nu zal ik... (*Ernie ligt er de hele tijd, zij het dan ook bescheiden, tussendoor te blaffen*)

Merel: (*ontzet*) Voelt u zich nog wel goed? Kijk toch eens wat u gedaan hebt!

Bodo: Zeker mevrouw, je reinste troep! Ik zei het immers! Maar onze Nijvere Nelis heeft dat in een handomdraai weer weggetoverd! Waar is het stopcontact?

Merel: *(wijst)* Daar! En zorg er in godsnaam voor, dat die rotzooi hier wegkomt! Ernie, hou op met blaffen!

Bodo: *(op weg naar stopcontact)* Ah, u hebt een hond in bed! Origineel! Werkelijk origineel!

Ernie: *(Bodo opmerkend)* Wat doet u hier? *(heeft zich iets opgericht)*

Bodo: Aha, de hond kan zelfs eh, ik bedoel eh, natuurlijk de heer des huizes, nietwaar! Als ik me even mag voorstellen, Hazelaar is de naam, Bodo Hazelaar. Ik kom van...

Merel: *(met volume)* Zorgt u er alstublieft voor, dat die troep hier aan de kant komt!

Bodo: *(heeft ontdekt, dat het snoer tekort is)* Zeker, mevrouwtje, zeker! Maar maakt u zich toch niet ongerust, we redden het wel! Maar eh, zou het misschien mogelijk zijn, dat u een klein verlengsnoertje voor mijn Nijvere Nelis bij de hand hebt?

Merel: Meneer Bazelaar! Dit is geen elektriciteitswinkel, maar een woonkamer!

Bodo: Hazelaar is de naam, mevrouw. Bodo Hazelaar!

Merel: *(gevaarlijk kalm)* Bent u nu van plan die vuiligheid hier op te ruimen, of niet?

Bodo: Vanzelfsprekend, mevrouwtje, met plezier zelfs! Maar mijn snoer haalt het niet tot aan het stopcontact daar. En als ik een verlengsnoertje had, zou ik in een paar seconden alles...

Merel: *(onderbrekend, gebiedend)* Ernie, bezorg die man een verlengsnoer! Maar vlug een beetje!

Bodo: Doet u zich mijnentwege geen geweld aan, alstublieft! Zo'n haast heeft het nu ook alweer niet. Mijn demonstratievuil loopt niet weg, hahahaha! Grapje natuurlijk!

Ernie: *(uit bed springend)* Ik geloof, dat we er nog eentje in de kelder hebben. *(wil af via doorgang)*

Bodo: *(bij het bed van Rocky, de deken bevoelend)* Mooi beddegoed hebt u, mevrouw, eerlijk waar.

Ernie: *(zich vlug omdraaiend, terugkomend)* Halt, stop! Niet aankomen!

Bodo: Neem me niet kwalijk zeg, het was niet mijn bedoeling om het te beschadigen.

Ernie: Men kan nooit weten!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto